

Τόμος Γ'.
ΑΡΙΘΜ. 9 (57).

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΤ.

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Τανοναρίου καὶ 1. Ιουλίου ἑκάστου Σεού, ἵξαμηνος μάνον
καὶ προπληρωτέα: Πανταχοῦ φρέσκη χρ. 10 ἡ μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Γ'.
τῇ 1/13. Μαΐου 1887.

ΚΛΕΩΝ ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τῇ 10. Οκτωβρίου 1842, ἐκ πατρὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ, καὶ μητρὸς τῆς Καρολίνης Skene. Ἡ πατρικὴ οἰκογένεια τυγχάνει πασίγνωστος, ἢ δὲ μητρικὴ μία τῶν ἐπιφανῶν ἐν Σκωτίᾳ, δι' ὃ κατὰ τὴν γλαφυράν ἔκφρασιν τοῦ πολλοῦ Τανταλίδου:

Ἐν τῆς ἔτερας ρίζης φῶς τὸ
μοιραῖον,
ὅπερ εἶχον ἀνάψει, δίκην ἄλλου πυρσοῦ,
ἡ πατρὶς τῶν Βυρώνων, ἡ πατρὶς τῶν
Τυρτίων,
συνελθοῦσ' ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ κλεινοῦ
Ἰλισσοῦ.
Ἐξεμαίευσαν ταύτην τὴν λοχείαν αἱ
Μούσαι,
συγγενεῖς ἐκ πατέρων καὶ οἰκετίδες
οὖσαι.

Ἐσπούδασεν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις, καὶ βραδύτερον, ἐν Βερολίνῳ καὶ Ἐιδελβέργη, ὅπου ἀνεδείχθη Διδάκτωρ τὰ Νομικὰ κατὰ τὸ 1862. Ἐπανακάμφας δὲ εἰς τὴν πατρίδα, ἀφοῦ διέμεινεν ἐν ἀκόμῃ ἔτος ἐν Παρισίοις, εἰςῆλθεν ὡς Ἀκόλουθος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Κατὰ τὸ 1866 διαρίσθη Γραμματεὺς τῆς ἐν Οὐασιγκτόνῃ Πρεσβείας, ἰδρυθείσης τότε πρὸς ἐμφύχωσιν τοῦ πρητικοῦ ἀγῶνος. Τοῦ δὲ Πρεσβευτοῦ, Στρατηγοῦ Καλλέργη,

θανόντος πρὸ τῆς ἐξ Εὐρώπης ἀναχωρήσεως, ὥρισθη ἀντικαταστάτης αὐτοῦ ὁ Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς, καὶ οὕτω πατήρ καὶ υἱὸς ἀπῆλθον ὅμοι παρὰ τοῖς ἀντίοσι. Ἀλλὰ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, συνελθόντος τοῦ ἐν Παρισίοις Συνεδρίου, ὁ πατήρ ἀπῆλθεν ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ κατ' αὐτὸ τὴν Ἑλλάδα,

ἀπέμεινε δὲ ὁ υἱὸς ἐν Ἀμερικῇ ὡς Ἐπιτετραμμένος μέχρι τοῦ 1871. Τὴν δραστηριότητά του μαρτυροῦσιν αἱ τε ὑπέρ τῶν Κρητῶν ἐνεργηθεῖσαι εὑρεῖαι συνεισφοραὶ καὶ τὰ ἐπανειλημμένα συμπαθῆ τῆς Συγκλήτου Φηφίσματα, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐλάττωσις τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος τέλους. Μαθὼν ὅτι ἐν Καλλιφορνίᾳ εὑρίσκοντο διεσπαρμένοι πολλοὶ Ἐλληνες, ἀπῆλθεν εἰς τὴν μεμακρυσμένην ἐκείνην παρὰ τὸν Εἰρηνικὸν χώραν, καὶ περισυνάξας αὐτοὺς ἴδρυσεν Ἐλληνικὸν Προξενεῖον καὶ δρθόδοξον Ἐκκλησίαν, δι' ὧν ἐξέχως ἐκτοτε προϊχθη ἢ ἀποικία ἐκείνη. Ἐπίσης ἴδρυσε μετὰ τοῦ Ρώσου Πρεσβευτοῦ Κατακάζη τὸν πρώτον ἐν Νέῳ Εὐδοράκῳ Ἑλληνικὸν Ναόν, ὅπου μετ' ὀλίγον ἐτελέσθη ὁ γάμος αὐτοῦ μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Γερμανοῦ Πρεσβευτοῦ, τοῦ Βαρώνου Γερόλτ, ἡ πρώτη

ΚΛΕΩΝ ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Γ'.

όρθιόδοξος τῆς φύσεως ταύτης ιεροτελεστία ἐν τῷ Νέῳ κόσμῳ.

Κατὰ τὸ 1871 μετετέθη ὡς Α'. Γραμματεὺς ἐν Πετρουπόλει, ὃπου διέμεινεν διάγονος μῆνας, καὶ εἶτα ἐν Βιέννῃ, ὃπου διέμεινε δύο ἔτη, προαχθεὶς κατὸ τὸ 1873 εἰς Γενικὸν Πρόξενον ἐν Βουκουρεστίῳ.³ Ἐν Ρωμανίᾳ ἔμεινεν δέξ ἔτη, διαπραγματευθεὶς τὴν πρώτην μετὰ τῆς χώρας ἐκείνης ἐμπορικὴν συνδημήκην, καὶ τοσοῦτον τελεσφόρως προσπίσας τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ὥστε κατὰ τὴν ἀναγώρησιν αὐτοῦ πάντα τὰ ἐν τῷ Δουνάβει ἐλληνικὰ πλοῖα ἦσαν σημαιοστόλιστα.

Κατὰ δὲ τὸ 1880 προήχθη εἰς Πολιτικὸν Πράκτορα ἐν Αἰγύπτῳ, ὃπου ἔμεινε δύο ἔτη, ἤτοι ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ διαδραματισθέντων φοβερῶν γεγονότων. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σφαγῶν, σπεύσας ἐπὶ τόπου ἐν ἀνοικτῷ δχήματι, πρόσεβλήθη ὑπὸ τῶν Ἀράβων, καὶ διεσώθη ὡς ἐκ θαύματος, ἐπτὰ φέρων τραύματα, ἐν φόνευθησαν ὑπὸ τῶν θηρίων ἐκείνων ὁ γῆιοχος καὶ οἱ ἵπποι. Κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μέχρι τοῦ βομβαρδισμοῦ μεσολαβῆσαν μηνισκὸν διάστημα, τῆς Β. Κυβερνήσεως λίαν ἀξιεπαίνως θείσης εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Πολιτικοῦ Πράκτορος πάντα τὰ πρόχειρα ἐμπορικά τε καὶ πόλεμικά ἀτρόπλοια, κατώρθωσεν οὗτος ν' ἀπομακρύνῃ ἐξ Αἰγύπτου 25 ὅλας χιλιάδας Ἑλλήνων καὶ ἄλλων χριστιανῶν, οἵτινες ὅντας ἐξ ἀφεύκτου διεσώθησαν θανάτου. Μετὰ δὲ τὸν βομβαρδισμόν, εἰς δὲν παρέστη ἐπὶ τῆς „Ἐλλάδος“, τῆς Ἀλεξανδρείας πυρποληθείσης ὑπὸ τοῦ ἀποχωροῦντος Ἀραβῆ, καὶ τῶν ἐλληνικῶν καθιδρυμάτων διατρεχόντων τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ἔσπευσε νὰ εἰσέλθῃ καὶ αὐθις μετὰ τῆς „Ἐλλάδος“ καὶ τοῦ „Γεωργίου“ εἰς τὸν λαμένα, εἰς δὲν μόνος ἥδη εἰχεν εἰςπλεύσει μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ πλοίων ὁ Ἀμερικανὸς Ναύαρχος, καὶ ἀποβιβάσας ἀγηματα 120 ἀνδρῶν μετὰ δύο ἀντλιῶν, προέβη εἰς τὸ ἔργον τῆς διασώσεως ἐν τῷ μέσω τῆς ἀναστάτου καὶ ἀναφλεγομένης πόλεως. Δέκα ὅλας ἡμέρας διηρκεσεν ἡ ἐργασία αὕτη, ὑπὸ τῶν ἀτρομήτων ἐκείνων ἀνδρῶν καὶ τῶν γενναίων αὐτῶν ἀξιωματικῶν διεζαχθεῖσα, ἔσχε δ' ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διάσωσιν τοῦ περικαλλοῦς Ναοῦ, τῶν Σχολείων, τοῦ Νασοκομείου, τοῦ Προξενείου

καὶ τῶν ἄλλων Κοινωτικῶν κτημάτων, ὡς καὶ σπουδαίου μέρους τῆς πόλεως.

Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Τελ-ελ-κεβήρ, αποκαταστάσης πλέον τῆς ἐν Αἰγύπτῳ εἰρήνης, μετετέθη εἰς Βουλγαρίαν, ὃπου παρέστη εἰς πάντα τὰ ἐκεῖ διαδραματισθέντα γεγονότα, ἤτοι τὸ ἐν Φιλιππούπολει πραξικόπημα, τὸν Σερβοβουλγαρικὸν πόλεμον, καὶ τὴν κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου στάσιν καὶ ἀντεπανάστασιν, τοσοῦτον δὲ δεξιῶς προσήσπισε τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Βουλγαρίας καὶ Ρωμανίας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ γενικοῦ τότε ἀναβρασμοῦ, ὥστε οὐδὲ τὰ ἰδιωτικά τίνος ἐβλάβησαν συμφέροντα. Συνάμα δέ, ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῶν μετὰ τῆς Σερβίας σχέσεων, ἀντεπροσώπευσε καὶ τὴν δύναμιν ἐκείνην. Ἐπιμήμη διὰ πολλῶν παρασήμων, ἐν οἷς καὶ διερβικὸς Μεγαλόσταυρος τοῦ Τακόβου.

³ Εδημοσίευσεν ἐν ἔτει 1863 τὴν α'. ἔκδοσιν τοῦ „Καρδιῶν οἰκιακοῦ βίου“, οὗ δευτέρα πολυτελής ἔκδοσις, ίδοισα τὸ φᾶς κατὰ τὸ 1883; ταχέως ἐξηγήθη.

Κατὰ τὸ 1877 „Ιουλιανὸν τὸν Παραβάτην“, τὸ πολυθρύλητον ἐκεῖνο δρᾶμα, μετὰ προλεγομένων καὶ σημειώσεων, ὅπερ τοσοῦτον κατὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ ἐποίησε θόρυβον, ταράξαν καὶ αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς τὴν ἡρεμίαν, καὶ ὅπερ σήμερον ἀναγνωρίζεται ὡς ἐν τῶν καλλίστων προίντων τῆς νεο-ελληνικῆς φιλολογίας. Τὸ δύομα τῆς ἡρωΐδος τοῦ δράματος τούτου Ἑλλη φέρει καὶ η μονογενής τοῦ ποιητοῦ θυγάτηρ.

Κατὰ τὸ 1884 τὴν Θεοδώραν, δρᾶμα μετὰ προλεγομένων καὶ σημειώσεων, περὶ οὐ τόσα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ Ἑσπερίᾳ, ὥστε ἀθροιζόμενα ἥθελον ἀποτελέσει τόμον ὅγκωδέστερον τοῦ ἐπικρινούμενου συγγράμματος.

Κατὰ τὸ 1885 τὸν Ἡράκλειον, δρᾶμα ἐπίσης μετὸ προλεγομένων καὶ σημειώσεων, ὅπερ παρὰ πολλῶν ἐκρίθη καὶ αὐτῆς τῆς Θεοδώρας ἀνώτερον, καὶ τὸ Πίρι ὑπὸ τὴν αἰθάλην, καμψίδιαν εἰς πράξεις δύο.

Πλὴν δὲ τούτων, εἰς διάφορα περιοδικά, πεζός τε διατριβάς καὶ λυρικάς ποιήσεις, αἴτινες διακρίνονται ἐπὶ τε τῇ ἐμπνεύσει καὶ τῇ χάριτι τῆς ἄγαν καθαρευούσης γλώσσης.

Ο. I.

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ.

„Μὴ τὸν προσεύχουν οὐδέν, ὃς πεπρωμένης
οὐκ ἔτι θυμητοῖς ξυμφορᾶς ἀπαλλάξει.“
(Σαφ. Οἰδ. 1316.)

Καλλίστην καὶ λίαν συγκινητικὴν ἐν στίχοις αὐτοβιογραφίαν ἀποτελεῖ δ. „Εφιάλτης“ τοῦ εὐγενοῦς ἡμῶν Συνεργάτου κυρίου Κλέωνος Ραγκαβῆ, τοῦ ὁποίου ἐπιτυχεστάτην εἰνόντα δημοσιεύμενον σήμερον ἐν τῇ πρωτεύοντι τοῦ φύλου μετὰ τῶν ἀπερίτων βιογραφικῶν σημειώσεων. Τὰ ποίημα μάλιστα τοῦτο παρέχει καὶ ἀκριβεστάτην ἴδεαν τοῦ λεπτικοῦ χαρακτῆρος, δην δ. Συγγραφεὺς εἰσηγεῖται ὡς μόνιμον ἔξωτερην μορφὴν τῆς παρ' ἡμῖν λυρικῆς ποιησεώς.

Πρὸς εὐχερεστέρων τοῦ ποιήματος τούτου κατανόησιν σημειούμενον ἔτι δ. ποιητῆς ἀπώλεσε δύο ἀδελφούς, καταβληθέντας ὑπὸ τῶν κακουχιῶν τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου, νεαρωτάτην ἀδελφὴν καὶ τέλος τὴν πολυτλήμονα μητέρα.

Κρυφία μὲ δαμάζει ἀνοικτάριμῶν λύπη.
Ἡ ἀποφράς ἵδου ἐπέστη τέλος ὥρα,
ἥν ἢ ψυχή μου προσπελάζουσαν ἐώρα,
καὶ ἢ χρυσῆ μου ἥβη, ἔωλος ὀπώρα,
ἔηρὸν τοῦ βίου μου τὸν κλῶνα καταλείπει.

Αἰσθάνομαι πνεούσας ἀπογείους αὔρας,
καὶ τὴν ἀπτὴν ἐγκαταλεῖψαν τὴν φιλίαν,
τὸ ἀσθενές μου σκάφος σπεύδει πρὸς ἀλλοίαν,
μεμακρυσμένην, ἀπορρωγα παραλίαν,
τῷ κλύδωνι ἀλλοῦν τὰς πτέρυγας τὰς λάζβρας.

Παρῆλθον αἱ φαιδραὶ ἡμέραι, καθ' ἀς βρέφος
εἰς προσφιλοῦς μητρὸς ἀγκαλῆν ἐμειδίων.
Πάσης τρυφῆς εἰς ἀστασμὸς αὐτῆς ἥδιων,
καὶ εἰς τὰ βαθὺ τῆς καρδίας μου εἰσδύων,
ἐχρύσει πᾶν προώρως ἀπειλῆσαν νέφος.

Θαλλοὶ τῆς ρίζης τῆς αὐτῆς ἐσκίρτων εἴτα
περὶ ἐμέ, καὶ η ἔανθρωπος χορεία
ὅμου εἰς παίγνια ἐφέρετο μυρία,
καὶ προεκάλει μάχας πᾶσα δυσφορία,
καθ' ἀς εὑφρόσυνοι καὶ θρίαμβος καὶ ἥττα.